

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1966/07
17.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Катарине Манојловић – Андрић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења Министарства Финансија Републике Србије, Пореска управа, Регионални центар Београд број 4311-199/06-20 од 05.02.2007. године, у предмету пореза на доходак, у нејавној седници већа одржаној дана 17.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Пореске управе – Филијала Раковица број 431-4/663 МС од 25.05.2006. године, којим му се утврђује коначни износ пореза на доходак грађана и осталих јавних прихода на приходе од обављања самосталне делатности за период од 01.01. до 31.12.2005. године, на пореску основуцу – опорезиву добит од 2.974.959, 00 динара, у укупном износу од 297.495,90 динара.

У тужби се оспорава законитост решења туженог органа уз навођење да је тужиоцу превисоко утврђена пореска обавеза, а да он у поступку утврђивања пореза није учествовао како би могао да изнесе своје разлоге, па да је стога непотпуно утврђено чињенично стање. Такође се наводи да је утврђивањем овако високе пореске обавезе тужилац доведен у тежак положај, имајући у виду све трошкове који прате делатност коју обавља. Предлаже се да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи, а тужени орган обавезе да тужиоцу накнади трошкове спора.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио је да Врховни суд Србије тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против првостепеног решења којим му је утврђен коначни износ пореза на доходак грађана и осталих јавних прихода од обављања самосталне делатности за 2005. годину, у износу од 297.495,90 динара. Првостепени орган је, по налажењу туженог органа, тужиоцу утврдио пореску обавезу правилном применом члана 110. став 1. тачка 1. Закона о порезу на доходак грађана ("Службени гласник РС", бр. 24/01 и 80/02) на основу података из пореске пријаве, пореског биланса и биланса успеха за 2005. годину, које је порески обвезник доставио дана 10.03.2006. године, а у којима је исказао опорезиву добит у износу од 2.974.959,20 динара, прихватајући да подаци које је о оствареном доходу порески обвезник сам доставио одговарају стварном стању.

Врховни суд Србије оцењује да је оспорено решење донето на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и правилном применом материјалног права, а да су неосновани наводи тужбе према којима је пореска обавеза превисоко утврђена. Навод тужиоца да није учествовао у поступку утврђивања пореске обавезе је, такође, неоснован јер је у супротности са стањем у списима.

Из изнетих разлога, Врховни суд Србије је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одбио тужбу као неосновану.

Врховни суд Србије овом пресудом није одлучивао о трошковима поступка, јер према одредби члана 60. Закона о управним споровима, у управном спору свака странка сноси своје трошкове.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 17.10.2007. године, У.1966/06

Записничар, Председник већа-судија,

Милан Комленовић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МС